

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 63

3 august 2020

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2020/C 255/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . .

1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2020/C 255/02

Cauza C-727/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach – Polonia) – Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości, fostă ECO-WIND Construction S.A./Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach [Trimitere preliminară – Directiva (UE) 2015/1535 – Standarde și reglementări tehnice – Turbine eoliene – Directiva 2006/123/CE – Noțiunea de „serviciu” – Mediu – Directiva 2009/28/CE – Promovarea utilizării energiei din surse regenerabile – Obiective naționale globale obligatorii – Normă națională referitoare la procedurile de autorizare care se aplică instalațiilor de producere a energiei electrice din surse regenerabile de energie – Proporționalitate – Reglementare a unui stat membru care prevede restricții în ceea ce privește amplasarea turbinelor eoliene]

2

2020/C 255/03

Cauza C-535/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 28 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – IL și alții/Land Nordrhein-Westfalen (Trimitere preliminară – Mediu – Convenția de la Aarhus – Directiva 2011/92/UE – Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului – Participarea publicului la procesul decizional – Neregularități care afectează procedura de aprobare de dezvoltare a unui proiect – Acces la justiție – Limitări prevăzute de dreptul național – Directiva 2000/60/CE – Politica Uniunii Europene în domeniul apei – Deteriorarea unui corp de apă subterană – Modalități de evaluare – Dreptul particularilor la adoptarea măsurilor pentru a preveni poluarea – Calitate procesuală activă în fața instanțelor naționale)

3

2020/C 255/04	Cauza C-654/18: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 28 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Stuttgart – Germania) – Interseroh Dienstleistungs GmbH/SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH [Trimitere preliminară – Mediu – Transfer de deșeuri – Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 – Procedura de notificare prealabilă și de acord preliminar scris – Cerințe generale de informare – Anexa IIIA – Amestec de hârtie, carton și produse din hârtie – Rubrica B3020 din anexa IX la Convenția de la Basel – Substanțe care interferează – Contaminare a unui amestec cu alte materiale – Recuperare într-un mod ecologic rațional]	4
2020/C 255/05	Cauza C-684/18: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 28 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – World Comm Trading Gfz SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 90 – Articolele 184-186 – Principiul neutralității TVA-ului – Regularizarea deducerii inițiale a taxei – Rabaturi acordate pentru livrări intracomunitare și interne de bunuri]	5
2020/C 255/06	Cauza C-796/18: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf – Germania) – Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH/Stadt Köln [Trimitere preliminară – Achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Articolul 2 alineatul (1) punctul 5 – Articolul 12 alineatul (4) – Articolul 18 alineatul (1) – Noțiunea de „contract oneros” – Contract între două autorități contractante care au un obiectiv comun de interes public – Cesiunea unui software de coordonare a operațiunilor pompierilor – Lipsa contraprestației pecuniare – Legătură cu un acord de cooperare care prevede cesiunea mutuală și cu titlu gratuit a modulelor suplimentare ale acestui software – Principiul egalității de tratament – Interdicția plasării unei întreprinderi private într-o situație privilegiată față de concurenții săi]	6
2020/C 255/07	Cauza C-33/19: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 mai 2020 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Siguranța căilor ferate – Directiva 2004/49/CE – Articolul 21 alineatele (1) și (2) – Neadoptarea actelor necesare în vederea asigurării independenței organizaționale a organismului de anchetă, precum și a accesului autonom al acestuia la resurse suficiente]	7
2020/C 255/08	Cauza C-309/19 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 mai 2020 – Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Comisia Europeană [Recurs – Articolul 73 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului – Ordonanță a Tribunalului prin care se constată inadmisibilitatea vădită a unei acțiuni pentru lipsa semnăturii manuscrise – Cerere introductivă în format hârtie care cuprinde tipărirea unei semnături electronice autentificate]	7
2020/C 255/09	Cauza C-634/19 P: Recurs introdus la 25 august 2019 de CJ împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 27 iunie 2019 în cauza T-1/19, CJ/Curtea de Justiție a Uniunii Europene	8
2020/C 255/10	Cauzele C-818/19 și C-878/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) și Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) la 6 noiembrie 2019 și la 3 decembrie 2019 – „MARVIK – PASTROGOR” EOOD și „RODES – 08” EOOD	8
2020/C 255/11	Cauza C-26/20 P: Recurs introdus la 20 ianuarie 2020 de Rezon OOD împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 20 noiembrie 2019 în cauza T-101/19, Rezon/ Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (imot.bg)	8
2020/C 255/12	Cauza C-165/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 16 aprilie 2020 – ET als Insolvenzverwalter der Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG (AB KG)/ Bundesrepublik Deutschland	9
2020/C 255/13	Cauza C-184/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lituania) la 28 aprilie 2020 — OT/Vyriausioji tarnybinės etikos komisija	10
2020/C 255/14	Cauza C-187/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Ravensburg (Germania) la 28 aprilie 2020 – JL/BMW Bank GmbH, DT/Volkswagen Bank GmbH	10
2020/C 255/15	Cauza C-208/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) la 14 mai 2020 – „Toplofikatsia Sofia” EAD, „Chez Elektro Balaria” AD, „Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia” EOOD	12

2020/C 255/16	Cauza C-227/20: Acțiune introdusă la 1 iunie 2020 – Comisia Europeană/Republica Italiană	13
2020/C 255/17	Cauza C-230/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 3 iunie 2020 – AAS „BTA Baltic Insurance Company”/Valsts ieņēmumu dienests	14
Tribunalul		
2020/C 255/18	Cauza T-717/18: Hotărârea Tribunalului din 10 iunie 2020 – B.D./EUIPO – Philicon-97 (PHILIBON) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală PHILIBON – Marca națională figurativă anterioară PHILICON – Motiv relativ de refuz – Marcă de notorietate în sensul articolului 6 a din Convenția de la Paris – Articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”	15
2020/C 255/19	Cauza T-718/18: Hotărârea Tribunalului din 10 iunie 2020 – Boyer/EUIPO – Philicon-97 (PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com – Marca națională figurativă anterioară PHILICON – Motiv relativ de refuz – Marcă de notorietate în sensul articolului 6 a din Convenția de la Paris – Articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”	15
2020/C 255/20	Cauza T-105/19: Hotărârea Tribunalului din 10 iunie 2020 – Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Wisniewski (Reprezentarea unui motiv de damier) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marcă figurativă care reprezintă un motiv de damier – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Fapte notorii – Caracter distinctiv dobândit prin utilizare – Apreciere globală a dovezilor privind caracterul distinctiv dobândit prin utilizare – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolul 59 alineatele (1) și (2) din Regulamentul 2017/1001”]	16
2020/C 255/21	Cauza T-577/19: Hotărârea Tribunalului din 10 iunie 2020 – Leinfelder Uhren München/EUIPO – Schafft (Leinfelder) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene verbală Leinfelder – Lipsa utilizării serioase a mărcii – Articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Abuz de drept”]	17
2020/C 255/22	Cauza T-561/19: Ordonanța Tribunalului din 11 iunie 2020 – Lípidos Santiga/Comisia [„Acțiune în anulare – Energie – Directiva (UE) 2018/2001 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile – Limitarea utilizării biocombustibililor produși pe bază de culturi alimentare și furajere – Regulamentul delegat (UE) 2019/807 – Definiția materiilor prime care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor (ILUC) – Ulei de palmier – Calitate procesuală activă – Lipsa afectării directe – Inadmisibilitate”]	17
2020/C 255/23	Cauza T-652/19 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 11 iunie 2020 – Elevolution – Engenharia/Comisia („Măsuri provizorii – Contracte de achiziții publice de lucrări – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)	18
2020/C 255/24	Cauza T-77/20 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 iunie 2020 – Ascenza Agro/Comisia („Măsuri provizorii – Contracte de achiziții publice de servicii – Prestare de servicii fotografice – Cerere de suspendare a executării – Inadmisibilitate vădită parțială a acțiunii principale – Inadmisibilitate – Urgență – Fumus boni juris – Evaluare comparativă a intereselor”)	18
2020/C 255/25	Cauza T-77/20 RII: Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 iunie 2020 – Industrias Afrasa/Comisia [„Măsuri provizorii – Produse fitosanitare – Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/17 – Nereînnoirea aprobării substanței active clorpirifos-metil – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței – Prejudiciu grav și ireparabil – Lipsă”]	19
2020/C 255/26	Cauza T-283/20: Acțiune introdusă la 13 mai 2020 – Billions Europe și alții/Comisia	20
2020/C 255/27	Cauza T-296/20: Acțiune introdusă la 12 mai 2020 – Foz/Consiliul	21

2020/C 255/28	Cauza T-297/20: Acțiune introdusă la 22 mai 2020 – Fashioneast și AM.VI/EUIPO – Moschillo (RICH JOHN RICHMOND)	22
2020/C 255/29	Cauza T-325/20: Acțiune introdusă la 25 mai 2020 – Unger Marketing International/EUIPO – Orben Wasseraufbereitung (Aparate de purificare a apei)	23
2020/C 255/30	Cauza T-332/20: Acțiune introdusă la 29 mai 2020 – König Ludwig International/EUIPO (Royal Bavarian Beer)	23
2020/C 255/31	Cauza T-333/20: Acțiune introdusă la 1 iunie 2020 – Fidia farmaceutici/EUIPO – Giuliani (IALO TSP)	24
2020/C 255/32	Cauza T-337/20: Acțiune introdusă la 27 mai 2020 – Hochmann Marketing/EUIPO (bittorent)	25
2020/C 255/33	Cauza T-341/20: Acțiune introdusă la 29 mai 2020 – EAB/EUIPO (RADIOSHUTTLE)	26
2020/C 255/34	Cauza T-355/20: Acțiune introdusă la 5 iunie 2020 – Krasnyj Ocyabr/EUIPO – Spółdzielnia „Pokój” (Pokój TRADYCJA JAKOŚĆ KRÓWKA SŁODKIE CHWILE Z DZIECIŃSTWA TRADYCYJNA RECEPURA)	26
2020/C 255/35	Cauza T-356/20: Acțiune introdusă la 8 iunie 2020 – Jiruš/EUIPO – Nile Clothing (Racing Syndicate)	27
2020/C 255/36	Cauza T-359/20: Acțiune introdusă la 8 iunie 2020 – Team Beverage/EUIPO – Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung (Team Beverage)	28
2020/C 255/37	Cauza T-361/20: Acțiune introdusă la 10 iunie 2020 – El Corte Inglés/EUIPO – Europull (GREEN COAST)	28
2020/C 255/38	Cauza T-362/20: Acțiune introdusă la 11 iunie 2020 – Acciona/EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)	29
2020/C 255/39	Cauza T-363/20: Acțiune introdusă la 9 iunie 2020 – Krasnyj Ocyabr/EUIPO – Spółdzielnia „Pokój” (KRÓWKA MLECZNA Milk FUDGE)	30
2020/C 255/40	Cauza T-365/20: Acțiune introdusă la 11 iunie 2020 – Birkenstock Sales/EUIPO (forma unui model de talpă de pantof)	31
2020/C 255/41	Cauza T-366/20: Acțiune introdusă la 12 iunie 2020 – 1031023 B.C./EUIPO – Bodegas San Valero (reprezentarea unui element circular care seamănă cu o tușă de pensulă)	31
2020/C 255/42	Cauza T-368/20: Acțiune introdusă la 12 iunie 2020 – Smiley Miley/EUIPO – Cyrus Trademarks (MILEY CYRUS)	32
2020/C 255/43	Cauza T-369/20: Acțiune introdusă la 13 iunie 2020 – EFFAS/EUIPO – CFA Institute (CEFA Certified European Financial Analyst)	33
2020/C 255/44	Cauza T-370/20: Acțiune introdusă la 11 iunie 2020 – KL/BEI	33
2020/C 255/45	Cauza T-374/20: Acțiune introdusă la 15 iunie 2020 – KM/Comisia	34
2020/C 255/46	Cauza T-378/20: Acțiune introdusă la 19 iunie 2020 – Ryanair/Comisia	35
2020/C 255/47	Cauza T-379/20: Acțiune introdusă la 19 iunie 2020 – Ryanair/Comisia	36

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2020/C 255/01)

Ultima publicație

JO C 247, 27.7.2020

Publicații anterioare

JO C 240, 20.7.2020

JO C 230, 13.7.2020

JO C 222, 6.7.2020

JO C 215, 29.6.2020

JO C 209, 22.6.2020

JO C 201, 15.6.2020

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach – Polonia) – Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości, fostă ECO-WIND Construction S.A./Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach

(Cauza C-727/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Directiva (UE) 2015/1535 – Standarde și reglementări tehnice – Turbine eoliene – Directiva 2006/123/CE – Noțiunea de „serviciu” – Mediu – Directiva 2009/28/CE – Promovarea utilizării energiei din surse regenerabile – Obiective naționale globale obligatorii – Normă națională referitoare la procedurile de autorizare care se aplică instalațiilor de producere a energiei electrice din surse regenerabile de energie – Proportionalitate – Reglementare a unui stat membru care prevede restricții în ceea ce privește amplasarea turbinelor eoliene]

(2020/C 255/02)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości, fostă ECO-WIND Construction S.A.

Pârât: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1) litera (f) din Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale trebuie interpretat în sensul că cerința potrivit căreia instalarea unei turbine eoliene este supusă condiției respectării unei distanțe minime între aceasta și clădiri cu destinație rezidențială nu constituie o reglementare tehnică care trebuie să facă obiectul unei notificări în temeiul articolului 5 din această directivă, cu condiția ca această cerință să nu conducă la o utilizare pur marginală a turbinelor eoliene, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.
- 2) Articolul 15 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne trebuie interpretat în sensul că o reglementare care supune instalarea unei turbine eoliene condiției respectării unei distanțe minime între aceasta și clădiri cu destinație rezidențială nu se încadrează în normele care condiționează începerea sau desfășurarea activității de servicii de o restricție teritorială care constă în special în limitări stabilite în funcție de o distanță minimă între prestatori, pe care statele membre trebuie să le notifice Comisiei Europene în conformitate cu articolul 15 alineatul (7) din această directivă.

- 3) Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf și articolul 13 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/1513 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări care supune instalarea unei turbine eoliene condiției respectării unei distanțe minime între aceasta și clădiri cu destinație rezidențială, cu condiția ca această reglementare să fie necesară și proporțională în raport cu obiectivul național global obligatoriu al statului membru în cauză, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

(¹) JO C 134, 16.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 28 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – IL și alții/Land Nordrhein-Westfalen

(Cauza C-535/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Mediu – Convenția de la Aarhus – Directiva 2011/92/UE – Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului – Participarea publicului la procesul decizional – Neregularități care afectează procedura de aprobare de dezvoltare a unui proiect – Acces la justiție – Limitări prevăzute de dreptul național – Directiva 2000/60/CE – Politica Uniunii Europene în domeniul apei – Deteriorarea unui corp de apă subterană – Modalități de evaluare – Dreptul particularilor la adoptarea măsurilor pentru a preveni poluarea – Calitate procesuală activă în fața instanțelor naționale)

(2020/C 255/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamanți: IL, JK, KJ, LI, NG, MH, OF, PE, moștenitori ai QD, compuși din RC și SB, precum și TA, UZ, VY, WX

Pârât: Land Nordrhein-Westfalen

Dispozitivul

- 1) Articolul 11 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului trebuie interpretat în sensul că permite statelor membre să prevadă că, atunci când un viciu de procedură care afectează decizia de aprobare de dezvoltare a unui proiect nu este de natură să îi modifice sensul, cererea de anulare a acestei decizii nu este admisibilă decât dacă neregularitatea în cauză a privat reclamantul de dreptul său de a participa la procesul decizional în materie de mediu, garantat de articolul 6 din această directivă.
- 2) Articolul 4 din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei trebuie interpretat în sensul că se opune ca controlul exercitat de autoritatea competentă cu privire la respectarea obligațiilor pe care acesta le prevede, printre care cea de a preveni deteriorarea stării corpurilor de apă, atât de suprafață, cât și subterane, vizate de un proiect, să poată interveni numai după ce dezvoltarea acestuia a fost aprobată.

Articolul 6 din Directiva 2011/92 trebuie interpretat în sensul că informațiile care trebuie puse la dispoziția publicului în cursul procedurii de aprobare de dezvoltare a unui proiect trebuie să includă datele necesare pentru evaluarea efectelor acestuia din urmă asupra apei în raport cu criteriile și cu obligațiile prevăzute în special la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2000/60.

- 3) Articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Directiva 2000/60 trebuie interpretat în sensul că trebuie să fie considerată o deteriorare a stării chimice a unui corp de apă subterană ca urmare a unui proiect, pe de o parte, depășirea a cel puțin unuia dintre standardele de calitate sau a valorilor prag, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării, și, pe de altă parte, o creștere previzibilă a concentrației unui poluant atunci când pragul stabilit pentru acesta este deja depășit. Valorile măsurate la fiecare punct de control trebuie luate în considerare în mod individual.
- 4) Articolul 1 primul paragraf litera (b) și al doilea paragraf prima liniuță, precum și articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2000/60, interpretate în lumina articolului 19 TUE și a articolului 288 TFUE, trebuie interpretate în sensul că membrii publicului interesat de un proiect trebuie să poată invoca în fața instanțelor naționale competente încălcarea obligațiilor de a preveni deteriorarea corpurilor de apă și de a îmbunătăți starea lor dacă această încălcare îi privește în mod direct.

(¹) JO C 427, 26.11.2018.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 28 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgericht Stuttgart – Germania) – Interseroh Dienstleistungs GmbH/SAA
Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH**

(Cauza C-654/18) (¹)

[Trimitere preliminară – Mediu – Transfer de deșeuri – Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 – Procedura de notificare prealabilă și de acord preliminar scris – Cerințe generale de informare – Anexa IIIA – Amestec de hârtie, carton și produse din hârtie – Rubrica B3020 din anexa IX la Convenția de la Basel – Substanțe care interferează – Contaminare a unui amestec cu alte materiale – Recuperare într-un mod ecologic rațional]

(2020/C 255/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Stuttgart

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Interseroh Dienstleistungs GmbH

Pârâtă: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Dispozitivul

1. Articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2002 al Comisiei din 10 noiembrie 2015, trebuie interpretat în sensul că nu se aplică unui amestec de deșeuri de hârtie, carton și produse din hârtie din care fiecare tip de deșeu se încadrează la una dintre primele trei liniuțe ale rubricii B3020 din anexa IX la Convenția privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora, semnată la Basel la 22 martie 1989, aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 93/98/CEE a Consiliului din 1 februarie 1993, reprodusă în partea 1 lista B din anexa V la acest regulament, și care conține o fracțiune de până la 10 % de substanțe care interferează.

2. Articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1013/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2015/2002, trebuie interpretat în sensul că se aplică unui astfel de amestec de deșeuri, cu condiția ca, pe de o parte, acest amestec să nu conțină materiale care se încadrează la a patra liniuță a rubricii B3020 din anexa IX la convenția menționată, reprodusă în partea 1 lista B din anexa V la acest regulament, și, pe de altă parte, să fie îndeplinite condițiile care figurează la punctul 1 din anexa IIIA la regulamentul menționat, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

(¹) JO C 35, 28.1.2019.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 28 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – World Comm Trading Gfz SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

(Cauza C-684/18) (¹)

[Tritimere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 90 – Articolele 184-186 – Principiul neutralității TVA-ului – Regularizarea deducerii inițiale a taxei – Rabaturi acordate pentru livrări intracomunitare și interne de bunuri]

(2020/C 255/05)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din procedura principală

Recurentă: World Comm Trading Gfz SRL

Intimate: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Dispozitivul

- 1) Articolul 185 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că autoritățile fiscale naționale trebuie să impună unei persoane impozabile o regularizare a deducerii inițiale a taxei pe valoare adăugată atunci când, ca urmare a obținerii de către aceasta a unor rabaturi pentru livrări interne de bunuri, autoritățile menționate consideră că deducerea inițială era mai mare decât cea la care are dreptul persoana impozabilă.
- 2) Articolul 185 din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că o regularizare a unei deduceri inițiale a taxei pe valoarea adăugată (TVA) se impune în privința unei persoane impozabile stabilite într-un stat membru chiar și atunci când furnizorul persoanei impozabile menționate și-a încetat activitățile în acest stat membru, iar respectivul furnizor nu mai poate, din acest motiv, să solicite rambursarea unei părți din TVA-ul pe care l-a achitat.

(¹) JO C 44, 4.2.2019.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf – Germania) – Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH/Stadt Köln

(Cauza C-796/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Articolul 2 alineatul (1) punctul 5 – Articolul 12 alineatul (4) – Articolul 18 alineatul (1) – Noțiunea de „contract oneros” – Contract între două autorități contractante care au un obiectiv comun de interes public – Cesiunea unui software de coordonare a operațiunilor pompierilor – Lipsa contraprestației pecuniare – Legătură cu un acord de cooperare care prevede cesiunea mutuală și cu titlu gratuit a modulelor suplimentare ale acestui software – Principiul egalității de tratament – Interdicția plasării unei întreprinderi private într-o situație privilegiată față de concurenții săi]

(2020/C 255/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH

Pârât: Stadt Köln

cu participarea: Land Berlin

Dispozitivul

- 1) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE trebuie interpretată în sensul că un acord care, pe de o parte, prevede că o autoritate contractantă pune gratuit la dispoziția unei alte autorități contractante un software și, pe de altă parte, este obligată de un acord de cooperare în temeiul căruia fiecare parte la acest acord este obligată să pună gratuit la dispoziția celeilalte părți viitoarele dezvoltări ale acestui software pe care le-ar putea concepe constituie un „contract de achiziții publice”, în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 5 din această directivă, atunci când rezultă atât din termenii acestor acorduri, cât și din reglementarea națională aplicabilă că software-ul menționat va face, în principiu, obiectul unor adaptări.
- 2) Articolul 12 alineatul (4) din Directiva 2014/24 trebuie interpretat în sensul că o cooperare între autoritățile contractante poate fi exclusă din domeniul de aplicare al normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice prevăzute de această directivă în cazul în care cooperarea menționată privește activități accesorii serviciilor publice care trebuie furnizate, fie și individual, de fiecare membru al acestei cooperări, în măsura în care respectivele activități accesorii contribuie la realizarea efectivă a serviciilor publice menționate.
- 3) Articolul 12 alineatul (4) din Directiva 2014/24 coroborat cu considerentul (33) al doilea paragraf și cu articolul 18 alineatul (1) din această directivă trebuie interpretat în sensul că o cooperare între autorități contractante nu trebuie să aibă ca efect, în conformitate cu principiul egalității de tratament, plasarea unei întreprinderi private într-o situație privilegiată față de concurenții săi.

⁽¹⁾ JO C 93, 11.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 mai 2020 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria**(Cauza C-33/19) ⁽¹⁾****[Néndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Siguranța căilor ferate – Directiva 2004/49/CE – Articolul 21 alineatele (1) și (2) – Neadoptarea actelor necesare în vederea asigurării independenței organizaționale a organismului de anchetă, precum și a accesului autonom al acestuia la resurse suficiente]**

(2020/C 255/07)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Vrignon, C. Georgieva-Kecsmar și J. Hottiaux, agenți)

Pârâtă: Republica Bulgaria (reprezentanți: L. Zaharieva și E. Petranova, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea măsurilor necesare pentru garantarea independenței organizaționale a organismului de anchetă în raport cu administratorul infrastructurii feroviare aflat sub controlul ministrului transporturilor, al tehnologiei informației și al comunicațiilor, precum și a independenței acestui organism în raport cu administratorul menționat în ceea ce privește accesul la resursele necesare exercitării atribuțiilor sale, Republica Bulgaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 21 alineatele (1) și (2) din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (Directiva privind siguranța feroviară).
- 2) Obligă Republica Bulgaria la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 122, 1.4.2019.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 mai 2020 – Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Comisia Europeană**(Cauza C-309/19 P) ⁽¹⁾****[Recurs – Articolul 73 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului – Ordonanță a Tribunalului prin care se constată inadmisibilitatea vădită a unei acțiuni pentru lipsa semnăturii manuscrise – Cerere introductivă în format hârtie care cuprinde tipărirea unei semnături electronice autentificate]**

(2020/C 255/08)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (reprezentanți: J. Azcárate Olano și E. Almarza Nantes, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și I. Naglis, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.

2) Obligă Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 263, 5.8.2019.

Recurs introdus la 25 august 2019 de CJ împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 27 iunie 2019 în cauza T-1/19, CJ/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza C-634/19 P)

(2020/C 255/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: CJ (reprezentant: V. Koliass, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Prin Ordonanța din 16 iunie 2020, Curtea de Justiție (Camera a șaptea) a respins recursul ca vădit nefondat și l-a obligat pe CJ la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) și Sofiyski rayonon sad (Bulgaria) la 6 noiembrie 2019 și la 3 decembrie 2019 – „MARVIK – PASTROGOR” EOOD și „RODES – 08” EOOD

(Cauzele C-818/19 și C-878/19)

(2020/C 255/10)

Limba de procedură: bulgara

Instanțele de trimitere

Varhoven kasatsionen sad, Sofiyski rayonon sad

Părțile din procedura principală

Reclamante: „MARVIK – PASTROGOR” EOOD, „RODES – 08” EOOD

Pârâte: Darzhavata, predstavlyavana ot Ministara na finansite, Narodno sabranie na Republika Bulgaria

Prin Ordonanța din 30 aprilie 2020, Curtea (Camera a zecea) a hotărât că este vădit necompetentă să răspundă la întrebările preliminare.

Recurs introdus la 20 ianuarie 2020 de Rezon OOD împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 20 noiembrie 2019 în cauza T-101/19, Rezon/ Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (imot.bg)

(Cauza C-26/20 P)

(2020/C 255/11)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Recurentă: Rezon OOD (reprezentant: M.Yordanova-Harizanova, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Concluziile recurenteii

Prin Ordonanța din 21 aprilie 2020, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a declarat prezentul recurs vădit inadmisibil.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 16 aprilie 2020 –
ET als Insolvenzverwalter der Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG (AB KG)/ Bundesrepublik
Deutschland**

(Cauza C-165/20)

(2020/C 255/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: ET als Insolvenzverwalter der Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG (AB KG)

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Întrebările preliminare

1) Directiva 2003/87/CE ⁽¹⁾ și Directiva 2008/101/CE ⁽²⁾, raportate la considerentul (20) al Directivei 2008/101/CE, trebuie interpretate în sensul că se opun anulării unei alocări cu titlu gratuit a certificatelor pentru aviație unui operator de aeronave pentru anii 2018-2020, în cazul în care a avut loc alocarea pentru anii 2013-2020 și operatorul de aeronave și-a încetat activitatea în anul 2017 ca urmare a intrării în insolvență?

Articolul 3f alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE trebuie interpretat în sensul că anularea deciziei de alocare după încetarea activităților de aviație ca urmare a intrării în insolvență depinde de continuarea acestor activități de către alți operatori de aeronave? Articolul 3f alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE trebuie interpretat în sensul că activitățile de aviație sunt continuate atunci când drepturile de aterizare pe așa-numitele aeroporturi coordonate (sloturi) au fost vândute parțial (pentru zborurile pe rute scurte și medii ale societății aeriene aflate în insolvență) către alți trei operatori de aeronave?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Prevederile articolului 10 alineatul (5), ale articolului 29, ale articolului 55 alineatul (1) litera (a), ale articolului 55 alineatul (3) și ale articolului 56 din Regulamentul 389/2013 ⁽³⁾ sunt compatibile cu Directiva 2003/87/CE și cu Directiva 2008/101/CE și valabile în măsura în care se opun repartizării cotelor de emisie cu titlu gratuit, care nu au fost însă repartizate încă, în cazul în care operatorul de aeronave își încetează activitatea de zbor din cauza intrării în insolvență?

3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Directiva 2003/87/CE și Directiva 2008/101/CE trebuie interpretate în sensul că anularea unei decizii privind alocarea cu titlu gratuit a certificatelor pentru aviație este obligatorie din punctul de vedere al dreptului Uniunii?

4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, precum și în cazul unui răspuns negativ la a treia întrebare este:

Articolul 3c alineatul (3a), articolul 28a alineatele (1) și (2) și articolul 28b alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/410 ⁽⁴⁾ trebuie interpretate în sensul că în ceea ce îi privește pe operatorii de aeronave cea de a treia perioadă de comercializare nu expiră la finalul anului 2020, ci abia în anul 2023?

5) În cazul unui răspuns negativ la a patra întrebare:

Drepturile operatorilor de aeronave la alocarea cu titlu gratuit de drepturi de emisii suplimentare pentru a treia perioadă de comercializare, după expirarea celei de a treia perioade de comercializare, pot fi realizate prin drepturi aferente celei de a patra perioade de comercializare, în cazul în care existența unui asemenea drept la alocare este stabilită pe cale judecătorească abia după finalul celei de a treia perioade de comercializare sau drepturile la alocare nerealizate se sting odată cu expirarea celei de a treia perioade de comercializare?

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO 2003, L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

⁽²⁾ Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității (JO 2009, L 8, p. 3).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei din 2 mai 2013 de creare a registrului Uniunii în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Deciziile nr. 280/2004/CE și nr. 406/2009/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 920/2010 și (UE) nr. 1193/2011 ale Comisiei (JO 2013, L 122, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814 (JO. 2018, L 76, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lituania) la 28 aprilie 2020 — OT/Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Cauza C-184/20)

(2020/C 255/13)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamant: OT

Pârâtă: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

Întrebările preliminare

- 1) Condiția prevăzută la articolul 6 alineatul (1) litera (e) din regulament⁽¹⁾ ca prelucrarea să fie necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul, date fiind cerințele stabilite la articolul 6 alineatul (3) din regulament, inclusiv cerința potrivit căreia este necesar ca dreptul intern să urmărească un obiectiv de interes public și să fie proporțional cu obiectivul legitim urmărit și având în vedere totodată articolele 7 și 8 din cartă⁽²⁾, trebuie interpretată în sensul că dreptul intern nu poate să impună divulgarea declarațiilor de interese private și publicarea lor pe site-ul operatorului, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Comisia principală pentru etică oficială), oferind astfel acces la aceste date tuturor persoanelor care au acces la internet?
- 2) Interdicția privind prelucrarea de categorii speciale de date cu caracter personal stabilită la articolul 9 alineatul (1) din regulament, date fiind condițiile stabilite la articolul 9 alineatul (2) din regulament, inclusiv condiția stabilită la litera (g) a acestuia potrivit căreia este obligatoriu ca prelucrarea să fie necesară din motive de interes public major, în baza dreptului Uniunii sau a dreptului intern, care trebuie să fie proporțional cu obiectivul urmărit, trebuie să respecte esența dreptului la protecția datelor și trebuie să prevadă măsuri corespunzătoare și specifice pentru protejarea drepturilor fundamentale și a intereselor persoanei vizate, trebuie să fie interpretată, având în vedere de asemenea articolele 7 și 8 din cartă, în sensul că dreptul intern nu poate să impună divulgarea datelor cuprinse în declarațiile de interese private care pot dezvălui date cu caracter personal, inclusiv date care fac posibilă determinarea opiniilor politice, a apartenenței sindicale, a orientării sexuale ale unei persoane sau a altor informații cu caracter personal și publicarea lor pe site-ul operatorului, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, oferind acces la aceste date tuturor persoanelor care au acces la internet?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

⁽²⁾ Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2012, C 326, p. 391).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Ravensburg (Germania) la 28 aprilie 2020 – JL/BMW Bank GmbH, DT/Volkswagen Bank GmbH

(Cauza C-187/20)

(2020/C 255/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Ravensburg

Părțile din procedura principală

Reclamanți: JL, DT

Pârâte: BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH

Întrebările preliminare

1. Articolul 10 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/48/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că tipul de credit trebuie să specifice, dacă este cazul, că este vorba despre un contract de credit legat și/sau că este vorba despre un contract de credit încheiat pe durată determinată?
2. Articolul 10 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2008/48 trebuie interpretat în sensul că, în condițiile tragerii creditului în cazul contractelor de credit legate, destinate finanțării cumpărării unui bun, trebuie să se specifice, în cazul plății sumei creditului către vânzător, că împrumutatul este exonerat de obligația de plată a prețului de cumpărare și că vânzătorul trebuie să îi predea bunul cumpărat în cazul în care prețul a fost plătit integral?
3. Articolul 10 alineatul (2) litera (l) din Directiva 2008/48 trebuie interpretat în sensul că:
 - a) trebuie menționată, ca valoare absolută, rata dobânzii de întârziere aplicabilă la data încheierii contractului de credit sau, cel puțin, rata dobânzii de referință aplicabilă (în speță, rata dobânzii de bază în conformitate cu articolul 247 din BGB [Codul civil]), din care este stabilită, printr-o majorare, rata dobânzii de întârziere aplicabilă (în speță, de cinci puncte procentuale, în conformitate cu articolul 288 alineatul 1 a doua teză din BGB)?
 - b) trebuie explicat în mod concret mecanismul de ajustare a ratei dobânzii de întârziere sau, cel puțin, trebuie să se facă trimitere la normele naționale care furnizează informații cu privire la ajustarea ratei dobânzii de întârziere (articolul 247 și articolul 288 alineatul 1 a doua teză din BGB)?
4. a) Articolul 10 alineatul (2) litera (r) din Directiva 2008/48 trebuie interpretat în sensul că în contractul de credit trebuie menționată o metodă de calcul concretă, inteligibilă pentru consumator, pentru stabilirea compensației aferente rambursării anticipate a creditului, astfel încât consumatorul să poată calcula, cel puțin cu aproximație, cuantumul compensației aferente rezilierii anticipate?
 - b) [în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea de la litera a)]:

Articolul 10 alineatul (2) litera (r) și articolul 14 alineatul (1) a doua teză din Directiva 2008/48 se opun unei reglementări naționale potrivit căreia, în cazul unor informații incomplete în sensul articolului 10 alineatul (2) litera (r) din Directiva 2008/48, termenul de retragere începe totuși să curgă de la încheierea contractului, iar numai creditorul are dreptul la o compensație pentru rambursarea anticipată a creditului?
5. Articolul 10 alineatul (2) litera (s) din Directiva 2008/48 trebuie interpretat în sensul că:
 - a) în contractul de credit trebuie menționate și drepturile de reziliere ale părților la contractul de credit, prevăzute de dreptul național, în special dreptul de reziliere al împrumutatului pentru un motiv serios prevăzut la articolul 314 din BGB în privința contractelor de credit pe durată determinată și că articolul care reglementează acest drept de reziliere trebuie să fie menționat în mod expres?
 - b) [în cazul unui răspuns negativ la întrebarea de la litera a)]:

acesta nu se opune unei reglementări naționale care face din menționarea unui drept național special de reziliere o procedură care trebuie urmată în sensul articolului 10 alineatul (2) litera (s) din Directiva 2008/48?
 - c) în contractul de credit, trebuie menționate, în privința tuturor drepturilor de reziliere ale părților la contractul de credit, termenul și forma prevăzute pentru notificarea rezilierii, în cazul exercitării dreptului de reziliere?
6. Articolul 10 alineatul (2) litera (t) din Directiva 2008/48 trebuie interpretat în sensul că în contractul de credit trebuie să fie comunicate condițiile procedurale esențiale pentru formularea unei contestații și/sau a unei căi de atac în cadrul unei proceduri extrajudiciare de contestare și/sau de introducere a unei căi de atac? Este insuficient să se facă trimitere, în această privință, la un regulament de procedură accesibil pe internet referitor la procedura extrajudiciară de contestare și/sau de formulare a căii de atac?

7. În ceea ce privește un contract de credit pentru consumatori, este exclusă invocarea de către creditor, în raport cu exercitarea dreptului de retragere al consumatorului în temeiul articolului 14 alineatul (1) prima teză din Directiva 2008/48, a excepției întemeiate pe decădere

a) în cazul în care una dintre mențiunile obligatorii prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2008/48 nu figurează în mod corespunzător în contractul de credit și nici nu a fost transmisă ulterior în mod corespunzător și, prin urmare, termenul de retragere prevăzut la articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2008/48 nu a început?

b) [în cazul unui răspuns negativ la întrebarea de la litera a)]:

în cazul în care decăderea este întemeiată în principal pe durata scursă de la încheierea contractului și/sau pe executarea integrală a contractului de către ambele părți la contract și/sau pe dispoziția creditorului cu privire la valoarea împrumutului recuperat sau pe restituirea garanțiilor pentru credit și/sau (în cazul unui contract de vânzare-cumpărare legat de contractul de credit) pe utilizarea sau pe cesiunea de către consumator a bunului finanțat, cu toate acestea, în perioada relevantă și la momentul survenirii împrejurărilor relevante, consumatorul nu a avut cunoștință – fără ca această neluare la cunoștință să-i fie imputabilă – de menținerea dreptului său de retragere, iar creditorul nu putea, la rândul său, să considere că consumatorul are cunoștință de acest drept?

8. În ceea ce privește un contract de credit pentru consumatori, este exclusă invocarea de către creditor, în raport cu exercitarea dreptului de retragere al consumatorului în temeiul articolului 14 alineatul (1) prima teză din Directiva 2008/48, a excepției întemeiate pe abuzul de drept,

a) în cazul în care una dintre informațiile obligatorii prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2008/48 nu figurează în mod corespunzător în contractul de credit și nici nu a fost transmisă ulterior în mod corespunzător și, prin urmare, termenul de retragere prevăzut la articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2008/48 nu a început să curgă?

b) [în cazul unui răspuns negativ la întrebarea de la litera a)]:

în cazul în care exercitarea abuzivă a dreptului este întemeiată în principal pe durata scursă de la încheierea contractului și/sau pe executarea integrală a contractului de către ambele părți la contract și/sau pe dispoziția creditorului cu privire la valoarea împrumutului recuperat sau pe restituirea garanțiilor pentru credit și/sau (în cazul unui contract de vânzare-cumpărare legat de contractul de credit) pe utilizarea sau pe cesiunea de către consumator a bunului finanțat, cu toate acestea, în perioada relevantă și la momentul survenirii împrejurărilor relevante, consumatorul nu a avut cunoștință – fără ca această neluare la cunoștință să-i fie imputabilă – de menținerea dreptului său de retragere, iar creditorul nu putea, la rândul său, să considere că consumatorul are cunoștință de acest drept?

(¹) Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO 2008, L 133, p. 66).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) la 14 mai 2020 –
„Toplofikatsia Sofia” EAD, „Chez Elektro Bgaria” AD, „Agentsia za kontrol na prosrocheni
zadalzhenia” EOOD**

(Cauza C-208/20)

(2020/C 255/15)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonen sad

Părțile din procedura principală

Reclamante: „Toplofikatsia Sofia” EAD, „Chez Elektro Bgaria” AD, „Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia” EOOD

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 20 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene coroborat cu articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale, principiul nediscriminării și principiul echivalenței măsurilor procedurale în cadrul procedurii judiciare naționale, precum și articolul 1 [alineatul (1)] litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 ⁽¹⁾ privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care dreptul intern al instanței sesizate prevede că aceasta obține din oficiu informații privind adresa pârâtului în statul acestuia și se constată că acest pârât se găsește într-un alt stat membru al Uniunii Europene, instanța națională sesizată este obligată să obțină adresa pârâtului de la autoritățile competente din statul de reședință al acestuia?
- 2) Articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 ⁽²⁾ din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială coroborat cu principiul potrivit căruia instanța națională trebuie să garanteze drepturi procedurale pentru o protecție efectivă a drepturilor care decurg din dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, la stabilirea reședinței obișnuite a unui debitor, instanța națională este obligată, ca o condiție impusă de dreptul național pentru punerea în aplicare a unei proceduri formale unilaterale fără obținerea de probe, astfel cum este procedura somației de plată, să interpreteze orice îndoială rezonabilă potrivit căreia debitorul își are reședința obișnuită într-un alt stat din Uniunea Europeană ca lipsă a unui temei juridic pentru emiterea unei somații de plată, respectiv ca temei pentru ca somația de plată să nu dobândească efect obligatoriu?
- 3) Articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială coroborat cu principiul potrivit căruia instanța națională trebuie să garanteze drepturi procedurale pentru o protecție efectivă a drepturilor care decurg din dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că obligă o instanță națională care, după emiterea unei somații de plată împotriva unui debitor determinat, a constatat că acest debitor nu are probabil reședința obișnuită în statul acestei instanțe și cu condiția ca, în temeiul dreptului intern, acest lucru să reprezinte un obstacol în ceea ce privește emiterea unei somații de plată împotriva unui asemenea debitor, să anuleze din oficiu somația de plată emisă, deși nu există nicio dispoziție legală expresă în acest sens?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la a treia întrebare, dispozițiile menționate în cadrul acesteia trebuie interpretate în sensul că obligă instanța națională să anuleze somația de plată emisă în cazul în care a efectuat o verificare și a stabilit cu certitudine că debitorul nu are reședința obișnuită în statul instanței sesizate?

⁽¹⁾ JO 2001, L 174, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 138.

⁽²⁾ JO 2012, L 351, p. 1.

Acțiune introdusă la 1 iunie 2020 – Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-227/20)

(2020/C 255/16)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Tricot, G. Gattinara, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile

Reclamanta solicită Curții:

- 1) constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat normele referitoare la sancțiunile aplicabile în cazul încălcării articolelor 4 și 7 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de conformitate destinate utilizatorilor prevăzute în Protocolul de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora în Uniune ⁽¹⁾, întrucât nu a adoptat toate măsurile necesare pentru a asigura că astfel de norme sunt aplicate și că sancțiunile prevăzute sunt efective, proporționale și disuasive, și întrucât nu a notificat Comisiei normele menționate privind sancțiunile înainte de 11 iunie 2015, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 11 din Regulamentul nr. 511/2014;
- 2) obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia susține că măsurile privind stabilirea sancțiunilor aplicabile în caz de încălcare a articolelor 4 și 7 din Regulamentul nr. 511/2014 nu au fost încă adoptate de Republica Italiană, iar aceasta în pofida faptului că, pe de o parte, măsurile menționate trebuiau adoptate în ordinea juridică a statelor membre începând de la 11 iunie 2014 și că, pe de altă parte, ca urmare a acestora, statele membre trebuiau de asemenea să „ia toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea” lor, astfel cum menționează ultima parte a articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 511/2014.

În plus, încălcarea articolului 11 din regulamentul respectiv ține și de faptul că Republica Italiană nu a notificat măsurile referitoare la sancțiuni. În această privință, potrivit articolului 11 ultimul paragraf din Regulamentul nr. 511/2014, Republica Italiană era obligată să notifice Comisiei normele „menționate la alineatul (1)” al acestei dispoziții și anume „normele privind sancțiunile care se aplică în cazul încălcării articolelor 4 și 7”, înainte de 11 iunie 2015.

(¹) JO 2014, L 150, p. 59.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 3 iunie 2020 – AAS „BTA Baltic Insurance Company”/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-230/20)

(2020/C 255/17)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (Senāts)

Părțile din procedura principală

Recurentă: AAS „BTA Baltic Insurance Company”

Intimată: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebările preliminare

- 1) Garantul prevăzut la articolul 195 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (¹), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000 (²), poate fi calificat drept debitor în sensul articolului 221 alineatul (3) [din același regulament] și, prin urmare, acestuia i se aplică termenul prevăzut la articolul 221 alineatul (3) menționat?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, garantul poate fi considerat, în temeiul articolului 232 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat, ca fiind persoana împotriva căreia este îndreptată executarea deciziei sau executarea silită a datoriei ori persoana vizată de executare și, prin urmare, acestuia i se aplică normele statului membru în materia executării, inclusiv cele referitoare la termene?
- 3) În cazul în care, în conformitate cu normele de drept al Uniunii, garantul nu poate fi calificat nici debitor în sensul articolului 221 alineatul (3) din regulamentul menționat, nici persoană împotriva căreia este îndreptată executarea deciziei sau persoană vizată de executare, acestuia i se poate aplica cerința unui termen de prescripție rezonabil, care rezultă din principiul securității juridice?

(¹) JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

(²) Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO 2000, L 311, p. 17, Ediție specială, 02/vol. 13, p. 12).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 10 iunie 2020 – B.D./EUIPO – Philicon-97 (PHILIBON)

(Cauza T-717/18) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală PHILIBON – Marca națională figurativă anterioară PHILICON – Motiv relativ de refuz – Marcă de notorietate în sensul articolului 6 a din Convenția de la Paris – Articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2020/C 255/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: B.D. – Boyer Developpement (Moissac, Franța) (reprezentant: E. Junca, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: L. Lapinskaite, A. Folliard-Monguiral, H. O'Neill și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Philicon-97 AD (Plovdiv, Bulgaria) (reprezentați: V. Pavlov și M. Lazarov, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 10 octombrie 2018 (cauza R 375/2018-4) privind o procedură de declarare a nulității între Philicon 97 și B. D. – Boyer Developpement

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă B. D. – Boyer Developpement la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 54, 11.2.2019.

Hotărârea Tribunalului din 10 iunie 2020 – Boyer/EUIPO – Philicon-97 (PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com)

(Cauza T-718/18) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com – Marca națională figurativă anterioară PHILICON – Motiv relativ de refuz – Marcă de notorietate în sensul articolului 6 a din Convenția de la Paris – Articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2020/C 255/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Boyer (Moissac, Franța) (reprezentant: E. Junca, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: L. Lapinskaite, A. Folliard-Monguiral, H. O'Neill și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Philicon-97 AD (Plovdiv, Bulgaria) (reprezentanți: V. Pavlov și M. Lazarov, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 10 octombrie 2018 (cauza R 374/2018-4) privind o procedură de declarare a nulității între Philicon 97 și Boyer

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Boyer la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 54, 11.2.2019.

Hotărârea Tribunalului din 10 iunie 2020 – Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Wisniewski (Reprezentarea unui motiv de damier)

(Cauza T-105/19) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marcă figurativă care reprezintă un motiv de damier – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Fapte notorii – Caracter distinctiv dobândit prin utilizare – Apreciere globală a dovezilor privind caracterul distinctiv dobândit prin utilizare – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolul 59 alineatele (1) și (2) din Regulamentul 2017/1001”]

(2020/C 255/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Louis Vuitton Malletier (Paris, Franța) (reprezentanți: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi, N. Parrotta și P.-Y. Gautier, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: V. Ruzek și H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Norbert Wisniewski (Varșovia, Polonia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 noiembrie 2018 (cauza R 274/2017-2) privind o procedură de declarare a nulității între domnul Wisniewski și Louis Vuitton Malletier

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 22 noiembrie 2018 (cauza R 274/2017-2).
- 2) Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 139, 15.4.2019.

Hotărârea Tribunalului din 10 iunie 2020 – Leinfelder Uhren München/EUIPO – Schafft (Leinfelder)(Cauza T-577/19) ⁽¹⁾**[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene verbală Leinfelder – Lipsa utilizării serioase a mărcii – Articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Abuz de drept”]**

(2020/C 255/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG (München, Germania) (reprezentant: S. Lüft, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Fischer, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Thomas Schafft (München) (reprezentant: V. Sandulache, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 14 mai 2019 (cauzele conexe R 1930/2018-2 și R 1937/2018-2) privind o procedură de decădere între domnul Schafft și Leinfelder Uhren München

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 328, 30.9.2019.

Ordonanța Tribunalului din 11 iunie 2020 – Lípidos Santiga/Comisia(Cauza T-561/19) ⁽¹⁾**[„Acțiune în anulare – Energie – Directiva (UE) 2018/2001 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile – Limitarea utilizării biocombustibililor produși pe bază de culturi alimentare și furajere – Regulamentul delegat (UE) 2019/807 – Definiția materiilor prime care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor (ILUC) – Ulei de palmier – Calitate procesuală activă – Lipsa afectării directe – Inadmisibilitate”]**

(2020/C 255/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Lípidos Santiga, SA (Santa Perpètua de Mogoda, Spania) (reprezentant: P. Muñiz Fernández, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și Y. Marinova, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea parțială a Regulamentului delegat (UE) 2019/807 al Comisiei din 13 martie 2019 de completare a Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește stabilirea materiilor prime care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, în cazul cărora se observă o expansiune semnificativă a suprafeței de producție în detrimentul terenurilor care stochează cantități ridicate de carbon și certificarea biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor (JO 2019, L 133, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă Lípidos Santiga, SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 328, 30.9.2019.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 11 iunie 2020 – Elevation – Engenharia/Comisia**(Cauza T-652/19 R)****(„Măsuri provizorii – Contracte de achiziții publice de lucrări – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)****(2020/C 255/23)***Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: Elevation – Engenharia, S.A. (Amadora, Portugalia) (reprezentanți: M. Marques Mendes, R. Campos, A. Dias Henriques, M. Troncoso Ferrer și C. García Fernández, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Dintilhac și I. Melo Sampaio, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE prin care se solicită suspendarea executării deciziei Comisiei din 12 iulie 2019 prin care reclamanta a fost exclusă, pentru o perioadă de trei ani, de la procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice și de atribuire de subvenții cu finanțare din Fondul european de dezvoltare (FED) în cadrul Regulamentului (UE) nr. 2015/323 al Consiliului din 2 martie 2015 privind regulamentul financiar aplicabil celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare (JO 2015, L 58, p. 17), și prin care s-a dispus publicarea informației referitoare la excluderea acesteia pe site-ul internet al Comisiei.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 iunie 2020 – Ascenza Agro/Comisia**(Cauza T-77/20 R)****(„Măsuri provizorii – Contracte de achiziții publice de servicii – Prestare de servicii fotografice – Cerere de suspendare a executării – Inadmisibilitate vădită parțială a acțiunii principale – Inadmisibilitate – Urgență – Fumus boni juris – Evaluare comparativă a intereselor”)****(2020/C 255/24)***Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Ascenza Agro, SA (Setúbal, Portugalia) (reprezentanți: K. Van Maldegem, P. Sellar, avocați, și G. McElwee, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A Dawes, F. Castilla Contreras și I. Naglis, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE prin care se solicită suspendarea executării Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/17 al Comisiei din 10 ianuarie 2020 privind nereînnoirea aprobării substanței active clorpirifos-metil, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei (JO 2020, L 7, p. 11)

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 iunie 2020 – Industrias Afrasa/Comisia

(Cauza T-77/20 RII)

[„Măsuri provizorii – Produse fitosanitare – Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/17 – Nereînnoirea aprobării substanței active clorpirifos-metil – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței – Prejudiciu grav și ireparabil – Lipsă”]

(2020/C 255/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Industrias Afrasa, SA (Paterna, Spania) (reprezențanți: K. Van Maldegem, P. Sellar, avocați, și G. McElwee, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: A Dawes, F. Castilla Contreras și I. Naglis, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE prin care se solicită suspendarea executării Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/17 al Comisiei din 10 ianuarie 2020 privind nereînnoirea aprobării substanței active clorpirifos-metil, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei (JO 2020, L 7, p. 11)

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
 - 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.
-

Acțiune introdusă la 13 mai 2020 – Billions Europe și alții/Comisia**(Cauza T-283/20)**

(2020/C 255/26)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamanți: Billions Europe Ltd (Stockton-on-Tees, Regatul Unit) și șapte alți reclamanți (reprezențanți: J. Montfort, T. Delille și P. Chopova-Leprêtre, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului delegat (UE) 2020/217 al Comisiei ⁽¹⁾ („regulamentul atacat”), în măsura în care se referă la dioxidul de titan, și anume, a considerentului (5) al regulamentului atacat, a Anexelor I și II la regulamentul atacat, a modificărilor la Partea 1 din Anexa VI la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 ⁽²⁾ cuprinse în Anexa III la regulamentul atacat și a intrării pentru dioxidul de titan din Partea 3 din Anexa VI la Regulamentul nr. 1272/2008 introduse de Anexa III la regulamentul atacat;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă șase motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă faptul că regulamentul atacat a fost adoptat cu încălcarea mai multor dispoziții obligatorii ale Regulamentului (CE) nr. 1272/2008, care reglementează clasificarea substanțelor în funcție de „cancerigenitatea” care prezintă pericol pentru sănătatea umană, incluzând în special articolul 36 și secțiunea 3.6 din Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008.
 - Comitetul de evaluare a riscurilor („CER”) a comis mai multe erori de fapt grave în evaluarea informațiilor disponibile și nu a putut stabili în mod satisfăcător că datele disponibile erau „fiabile și acceptabile” și a sugerat că TiO₂ are proprietatea intrinsecă de a cauza cancer. Dacă CER nu ar fi comis astfel de erori, ar fi emis în mod necesar un aviz care să susțină „nicio clasificare” de TiO₂. Prin urmare, TiO₂ nu a putut fi clasificat în mod legal.
2. Al doilea motiv, prin care se invocă faptul că regulamentul atacat încalcă principiul securității juridice. Operatorii economici, inclusiv reclamanții, nu pot cunoaște întinderea exactă a obligațiilor lor și nu pot lua măsurile legale corespunzătoare în consecință. Această insecuritate este prezentă, în ceea ce privește domeniul de aplicare al clasificării armonizate, utilizarea preconizată a Notelor și impactul regulamentului atacat asupra statutului juridic și de reglementare a produselor fabricate cu TiO₂ sau care conțin TiO₂ și clasificarea pericolozității deșeurilor unor astfel de produse.
3. Al treilea motiv, prin care se invocă faptul că regulamentul atacat a fost adoptat cu încălcarea principiului proporționalității, în măsura în care nu este necesar (întrucât efectele cancerigene au fost observate numai în studiile pe animale efectuate în condiții de suprasarcină pulmonară extremă care nu ar putea fi atinse nici în cele mai grave condiții ale vieții reale), iar dezavantajele cauzate de clasificarea armonizată a TiO₂ sunt disproporționate față de obiectivele pe care le urmărește.
4. Al patrulea motiv, prin care se invocă faptul că, prin adoptarea regulamentului atacat, Comisia și-a exercitat în mod incorect marja de apreciere și și-a încălcat obligația de diligență. Pentru a justifica regulamentul atacat, Comisia s-a întemeiat pur și simplu pe avizul CER privind TiO₂, fără a face o evaluare suficientă a valorii probatorii a unui astfel de aviz al CER, cu încălcarea obligațiilor sale în această privință.
 - Comisia a optat pentru o interpretare extinsă a cerințelor de clasificare, etichetare și ambalare care reglementează pericolul pentru sănătatea umană al „cancerigenității” și care ar putea constitui o „proprietate intrinsecă” a unei substanțe. Ea s-a întemeiat pur și simplu pe CER, fără a evalua domeniul de aplicare și impactul unei astfel de interpretări extinse și fără a stabili limite corespunzătoare care să permită o implementare adecvată. Procedând astfel, Comisia a fundamentat regulamentul atacat pe fapte inexacte din punct de vedere material și nu a luat în considerare toți factorii și circumstanțele relevante ale situației.

5. Al cincilea motiv, prin care se invocă faptul că, prin adoptarea regulamentului atacat, Comisia a încălcat articolul 37 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, obligația de bună administrare și dreptul reclamanților de a fi ascuțați. În special, reclamanților li s-a refuzat posibilitatea adecvată de a comenta în mod semnificativ cu privire la avizul CER în sine, care a deviat în mod semnificativ de la propunerea de clasificare originală, atât în ceea ce privește raționamentul științific utilizat, cât și concluzia finală privind clasificarea TiO_2 . În mod contrar, dacă reclamanților li s-ar fi dat o posibilitate suficientă și formală de a comenta cu privire la avizul CER în cursul adoptării sale, astfel de comentarii ar fi condus probabil la un alt rezultat în procesul decizional.
6. Al șaselea motiv, prin care se invocă faptul că, prin adoptarea regulamentului atacat fără realizarea anterioară și fără documentația unei evaluări a impactului, Comisia și-a încălcat angajamentele în temeiul Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽³⁾ și principiul bunei administrări.

(¹) Regulamentul delegat (UE) 2020/217 al Comisiei din 4 octombrie 2019 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor și de rectificare a regulamentului menționat (JO 2020 L 44, p. 1)

(²) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO 2008 L 353, p. 1).

(³) Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016 (JO 2016 L 123, p. 1).

Acțiune introdusă la 12 mai 2020 – Foz/Consiliul

(Cauza T-296/20)

(2020/C 255/27)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Amer Foz (Dubai, Emiratele Arabe Unite) (reprezentant: L. Cloquet, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de Punere în Aplicare (PESC) 2020/212 a Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (¹), în măsura în care aceasta se aplică reclamantului;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/211 al Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (²), în măsura în care acesta se aplică reclamantului;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a faptelor.
 - Reclamantul susține că Consiliul a comis o eroare vădită de apreciere a faptelor considerând că acesta sprijină regimul Assad și beneficiază de pe urma acestuia.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului general al proporționalității.
 - Reclamantul susține că consecințele economice ale sancțiunilor adoptate împotriva acestuia sunt dezastruoase și disproporționate în raport cu obiectivele urmărite de actele atacate.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea disproporționată a dreptului de proprietate și a dreptului de exercitare a unei profesii.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe abuzul de putere.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil.

⁽¹⁾ JO 2020 L 43 I, p. 6.

⁽²⁾ JO 2020 L 43 I, p. 1.

Acțiune introdusă la 22 mai 2020 – Fashioneast și AM.VI/EUIPO – Moschillo (RICH JOHN RICHMOND)

(Cauza T-297/20)

(2020/C 255/28)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamante: Fashioneast Sàrl (Luxemburg, Luxemburg), AM.VI. Srl (Napoli, Italia) (reprezentanți: A. Camusso și M. Baghetti, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Moschillo Srl (Avellino, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularii mărcii în litigiu: reclamantele în fața Tribunalului

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă „RICH JOHN RICHMOND” – marca Uniunii Europene nr. 3 815 149

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 16 martie 2020 în cauza R 1381/2019-2

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea exonerării reclamantelor de la plata tuturor taxelor și cheltuielilor procedurilor de recurs și de declarare a nulității;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 18 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

**Acțiune introdusă la 25 mai 2020 – Unger Marketing International/EUIPO – Orben
Wasseraufbereitung (Aparate de purificare a apei)**

(Cauza T-325/20)

(2020/C 255/29)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Unger Marketing International LLC (Bridgeport, Connecticut, Statele Unite) (reprezentanți: T. Huber și K. von Seydlitz-Brandl, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Orben Wasseraufbereitung GmbH & Co. KG (Wiesbaden, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial al Uniunii Europene nr. 2 555 425-0002

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 26 februarie 2020 în cauza R 740/2018-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de Unger;
- obligarea celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la suportarea cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă, în cazul în care cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs devine intervenientă în prezenta cauză.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului;
- încălcarea articolului 65 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 29 mai 2020 – König Ludwig International/EUIPO (Royal Bavarian Beer)

(Cauza T-332/20)

(2020/C 255/30)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: König Ludwig International GmbH & Co. KG (Geltendorf, Germania) (reprezentanți: O. Spuhler și J. Stock, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii „Royal Bavarian Beer” – cererea de înregistrare nr. 1 384 147

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 1 aprilie 2020 în cauza R 1714/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, coroborat cu articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și a dreptului de a fi ascultat;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 1 iunie 2020 – Fidia farmaceutici/EUIPO – Giuliani (IALO TSP)

(Cauza T-333/20)

(2020/C 255/31)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Italia) (reprezentanți: R. Kunz-Hallstein și H. Kunz-Hallstein, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Giuliani SpA (Milano, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale „IALO TSP” – cererea de înregistrare nr. 17 676 271

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 17 martie 2020 în cauza R 2107/2019-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată; în subsidiar, în cazul în care cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs intervine, obligarea EUIPO și a intervenientei la plata în solidar a cheltuielilor de judecată.

Motivale invocate

- încălcarea articolului 165 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și a articolelor 32 litera (f) și 39 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea articolului 166 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și a articolelor 32 litera (f) și 39 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului prin nemotivarea deciziei atacate a camerei de recurs;
- încălcarea principiilor egalității de tratament și buneii administrări.

Acțiune introdusă la 27 mai 2020 – Hochmann Marketing/EUIPO (bittorent)**(Cauza T-337/20)**

(2020/C 255/32)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Hochmann Marketing GmbH (Neu-Isenburg, Germania) (reprezentant: J. Jennings, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene verbală „bittorent” – marca Uniunii Europene nr. 3 216 439*Decizia atacată:* Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 30 martie 2020 în cauza R 187/2020-4**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivale invocate

- eroare de drept gravă întrucât transformarea într-o marcă austriacă nu este în mod vădit exclusă;
- încălcarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și presupunerea arbitrară că reclamanta nu ar fi arătat niciodată în mod suficient că trebuia admisă o utilizare în Austria;
- încălcarea articolului 103 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- neregularitate de procedură gravă și eroare de drept întrucât camera de recurs a ignorat constatarea și voința Oficiului în sensul că transformarea într-o marcă germană a avut loc corespunzător cerințelor legale;
- încălcarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prin ignorarea în mod repetat a dovezilor de utilizare prezentate în cadrul procedurii C-118/18 P;

- neregularitate de procedură și încălcarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene întrucât nu lipsește interesul economic al reclamantei în soluționarea cauzei;
- neregularitate de procedură gravă și eroare de drept prin neluarea în considerare a argumentelor conținute de memoriul din 23 septembrie 2019 al intervenientei din cauza pretinsei cereri de marcă națională depuse cu rea-credință de reclamantă;
- eroare de drept gravă prin excluderea transformării în temeiul articolului 139 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului în temeiul Hotărârii pronunțate în cauza C-149/11;
- neregularitate de procedură gravă și eroare de drept în măsura în care observațiile Oficiului nu au fost solicitate decât după anularea mărcii austriece, iar Oficiul nu s-a pronunțat până în prezent asupra argumentelor reclamantei din cadrul cererii de transformare;
- eroare de drept cu privire la cheltuielile de judecată.

Acțiune introdusă la 29 mai 2020 – EAB/EUIPO (RADIOSHUTTLE)

(Cauza T-341/20)

(2020/C 255/33)

Limba în care a fost formulată acțiunea: suedeza

Părțile

Reclamantă: EAB AB (Smålandsstenar, Suedia) (reprezentanți: J. Norderyd și C. Sundén, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale „RADIOSHUTTLE” – cererea de înregistrare nr. 179 709 13

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 23 martie 2020 în cauza R 1428/2019-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 5 iunie 2020 – Krasnyj Octyabr/EUIPO – Spółdzielnia „Pokój” (Pokój TRADYCYJA JAKOŚĆ KRÓWKA SŁODKIE CHWILE Z DZIECIŃSTWA TRADYCYJNA RECEPTURA)

(Cauza T-355/20)

(2020/C 255/34)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: PAO Moscow Confectionery Factory „Krasnyj Octyabr” (Moscova, Rusia) (reprezentanți: M. Geitz și J. Stock, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Spółdzielnia „Pokój” (Bielsko-Biała, Polonia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă „Pokój TRADYCJA JAKOŚĆ KRÓWKA SŁODKIE CHWILE Z DZIECIŃSTWA TRADYCYJNA RECEPTURA” – marca Uniunii Europene nr. 15 371 305

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 2 aprilie 2020 în cauza R 1974/2019-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 8 iunie 2020 – Jiruš/EUIPO – Nile Clothing (Racing Syndicate)

(Cauza T-356/20)

(2020/C 255/35)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Václav Jiruš (Vitín, Republica Cehă) (reprezentant: J. Zedníková, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nile Clothing AG (Sutz, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamantul în fața Tribunalului

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă „Racing Syndicate” – marca Uniunii Europene nr. 11 801 065

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 31 martie 2020 în cauza R 1488/2019-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare;
- obligarea celeilalte părți la procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în prezenta procedură.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 72 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

**Acțiune introdusă la 8 iunie 2020 – Team Beverage/EUIPO – Zurich Deutscher Herold
Lebensversicherung (Team Beverage)****(Cauza T-359/20)**

(2020/C 255/36)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Team Beverage AG (Bremen, Germania) (reprezentanți: O. Spieker, A. Schönfleisch, N. Willich și N. Achilles, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung AG (Bonn, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii Uniunii Europene verbală „Team Beverage” –înregistrarea nr. 17 665 704

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 aprilie 2020 în cauza R 2727/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolelor 18 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului în coroborare cu articolul 10 din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 10 iunie 2020 – El Corte Inglés/EUIPO – Europull (GREEN COAST)**(Cauza T-361/20)**

(2020/C 255/37)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamantă: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: J. L. Rivas Zurdo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Europull Srl (Carpi, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului.

Marca în litigiu: marca figurativă GREEN COAST – marca Uniunii Europene nr. 14 936 694.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității.

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 30 martie 2020 în cauza R 1555/2019-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care, prin respingerea căii de atac formulate de reclamantă, confirmă decizia diviziei de anulare prin care s-a admis cererea de declarare a nulității nr. 13 595 C și confirmă nulitatea mărcii Uniunii Europene nr. 14 936 694 GREEN COAST (figurativă) pentru clasa 25;
- obligarea părții sau a părților care se opun prezentei acțiuni la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Decizia atacată încalcă normele în materia probei dreptului anterior (marca italiană cu cererea de înregistrare numărul MO1997C000283 și înregistrată cu nr. 0001247661), în esență prin punctul 22 din decizia menționată, în cuprinsul căruia se apreciază că această probă a fost adusă, precum și prin punctele 15-21, care cuprind principalele considerații care au condus la această concluzie;
- încălcarea articolului 12 alineatul (2) litera (a) și a articolului 2 alineatul (2) litera (b) punctul (i), la care face trimitere dispoziția precedentă, precum și, *mutatis mutandi*, a articolului 7 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea articolului 18 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2020 – Acciona/EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)

(Cauza T-362/20)

(2020/C 255/38)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Acciona, SA (Alcobendas, Spania) (reprezentant: J. C. Erdozain López, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Agencia Negociadora PB, SL (Las Rozas, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca verbală REACCIONA – marca Uniunii Europene nr. 8 605 578

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 2 aprilie 2020 în cauza R 652/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată a EUIPO, precum și a intervenientei, în cazul în care se prezintă și contestă prezenta acțiune.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 9 iunie 2020 – Krasnyj Octyabr/EUIPO – Spółdzielnia „Pokój” (KRÓWKA MLECZNA Milk FUDGE)

(Cauza T-363/20)

(2020/C 255/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: PAO Moscow Confectionery Factory „Krasnyj Octyabr” (Moscova, Rusia) (reprezentanți: M. Geitz și J. Stock, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Spółdzielnia „Pokój” (Bielsko-Biała, Polonia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă „KRÓWKA MLECZNA Milk FUDGE” – marca Uniunii Europene nr. 15 371 255

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 7 aprilie 2020 în cauza R 1532/2019-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 alineatul (1) Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea dreptului de a fi ascultat.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2020 – Birkenstock Sales/EUIPO (forma unui model de talpă de pantof)**(Cauza T-365/20)**

(2020/C 255/40)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Birkenstock Sales GmbH (Linz am Rhein, Germania) (reprezentanți: C. Menebröcker și K. Middelhoff, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii de poziție a Uniunii Europene (forma unui model de talpă de pantof) – cererea de înregistrare nr. 14 576 284

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 19 martie 2020 în cauza R 1706/2019-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 12 iunie 2020 – 1031023 B.C./EUIPO – Bodegas San Valero (reprezentarea unui element circular care seamănă cu o tușă de pensulă)**(Cauza T-366/20)**

(2020/C 255/41)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamantă: 1031023 B.C. Ltd (Richmond, British Columbia, Canada) (reprezentant: M. González Gordon, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bodegas San Valero, S. Coop. (Cariñena, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative (reprezentarea unui element circular care seamănă cu o tușă de pensulă) – cererea de înregistrare nr. 17 890 405

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 9 martie 2020 în cauza R 2142/2019-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— să declare admisibile cererea introductivă și documentele anexate, să considere formulată în termenul și cu îndeplinirea cerințelor de formă prevăzute acțiunea împotriva deciziei atacate și, după efectuarea formalităților procedurale corespunzătoare, să pronunțe o hotărâre de admitere a concluziilor reclamantei și să dispună înregistrarea mărcii Uniunii nr. 17 890 405.

Motivul invocat

încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 12 iunie 2020 – Smiley Miley/EUIPO – Cyrus Trademarks (MILEY CYRUS)

(Cauza T-368/20)

(2020/C 255/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Smiley Miley, Inc. (Nashville, Tennessee, Statele Unite) (reprezentant: J. Devaureix, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Cyrus Trademarks Ltd (Road Town, Insulele Virgine Britanice)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale „MILEY CYRUS” – cererea de înregistrare nr. 12 807 111

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 2 aprilie 2020 în cauza R 2520/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— admiterea acțiunii, cu toate documentele anexate și copiile corespunzătoare;

— admiterea tuturor mijloacelor de probă anexate cereii introductive;

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și, dacă este cazul, a intervenientei, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 13 iunie 2020 – EFFAS/EUIPO – CFA Institute**(CEFA Certified European Financial Analyst)****(Cauza T-369/20)**

(2020/C 255/43)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: European Federation of Financial Analysts' Societies (EFFAS) (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentanți: S. Merico și G. Macías Bonilla, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale „CEFA Certified European Financial Analyst” – cererea de înregistrare nr. 14 902 341

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 31 martie 2020 în cauza R 1082/2019-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2020 – KL/BEI**(Cauza T-370/20)**

(2020/C 255/44)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: KL (reprezentanți: L. Levi și A. Champetier, avocate)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni drept admisibile și întemeiate;

în consecință,

— anularea deciziilor BEI din 8 februarie și 8 martie 2019, prin care reclamantul a fost declarat apt de muncă și în absență nemotivată din data de 18 februarie 2019;

— în măsura în care este necesar, anularea deciziei Președintelui BEI din 16 martie 2020 prin care au fost confirmate concluziile comisiei de conciliere și, în consecință, deciziile din 8 februarie și 8 martie 2019;

prin urmare,

— obligarea pârâtei la plata retroactivă a pensiei de invaliditate, în principiu, de la 1 februarie 2019;

— obligarea pârâtei la plata dobânzilor de întârziere pentru pensia de invaliditate datorată de la 1 februarie 2019, până la plata completă, dobânzile de întârziere fiind stabilite la rata dobânzii Băncii Centrale Europene majorată cu două puncte;

— obligarea BEI la repararea prejudiciului moral la reclamantului;

— obligarea BEI la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 46-1 și 48-1 din Regulamentul privind sistemul de pensii și a articolului 11 alineatele (2) și (3) din dispozițiile administrative, precum și pe o eroare vădită de apreciere.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de sollicitudine.

Acțiune introdusă la 15 iunie 2020 – KM/Comisia

(Cauza T-374/20)

(2020/C 255/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: KM (reprezentant: M. Müller-Trawinski, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea deciziei pârâtei din 7 octombrie 2019, constând în decizia autorității împuternicite să facă numiri (AIPN) nr. R/627/19 din 20 martie 2020, prin care pârâta a refuzat să îi acorde reclamantei o pensie de urmaș și obligarea pârâtei să decidă din nou ținând seama de avizul juridic al Tribunalului și să îi acorde o pensie de urmaș;

— obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că este discriminatoriu să se impună cuplurilor heterosexuale să fie căsătorite, considerând totodată, pentru toate celelalte cupluri, că, pentru a putea beneficia de un drept la o pensie de urmaș, orice formă de parteneriat înregistrat este suficientă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că articolul 18 din anexa VIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene coroborat cu articolul 20 din aceeași anexă este discriminatoriu și, prin urmare, nul, dat fiind că, în cazul funcționarilor în activitate, un an de căsătorie este suficient pentru a dovedi o relație stabilă care dă dreptul la o pensie de urmaș pentru soțul supraviețuitor; în cazul decesului funcționarului, în timp ce, în cazul soților de funcționari a căror căsătorie a avut loc după pensionarea funcționarului, sunt necesari cinci ani de căsătorie pentru a putea beneficia de o pensie de urmaș.

Acțiune introdusă la 19 iunie 2020 – Ryanair/Comisia

(Cauza T-378/20)

(2020/C 255/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair DAC (Swords, Irlanda) (reprezentanți: E. Vahida, F. Laprêvotte, S. Rating și I. Metaxas-Maranghidis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) a Comisiei Europene din 15 aprilie 2020 privind ajutorul de stat SA.56795 (!) și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă faptul că Comisia Europeană a încălcat cerința legală potrivit căreia ajutoarele autorizate în temeiul articolului 107 alineatul (2) litera (b) TFUE sunt destinate reparării pagubelor cauzate de evenimente extraordinare, și nu numai reparării pagubelor suferite de o singură victimă a unor astfel de evenimente.
2. Al doilea motiv, prin care se invocă faptul că Comisia Europeană a comis o eroare vădită de apreciere în examinarea sa a proporționalității ajutorului cu pagubele cauzate de criza COVID-19.
3. Al treilea motiv, prin care se invocă faptul că Comisia Europeană a încălcat prevederi specifice ale TFUE și principiile generale ale dreptului Uniunii privind interzicerea discriminării, libera prestare a serviciilor și libertatea de stabilire, care au susținut liberalizarea transportului aerian în UE de la sfârșitul anilor 1980. Liberalizarea pieței transportului aerian în UE a permis creșterea companiilor aeriene cu tarife reduse cu adevărat paneuropene. Comisia Europeană nu a ținut cont de pagubele cauzate de criza COVID-19 unor astfel de companii aeriene paneuropene și de rolul lor în conectivitatea aeriană a Danemarcei, autorizând Danemarca să acorde ajutoare doar pentru SAS. Articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE prevede o excepție de la interzicerea ajutoarelor de stat instituită de articolul 107 alineatul (1) TFUE, însă nu prevede o excepție și de la celelalte norme și principii ale TFUE.

4. Al patrulea motiv, prin care se invocă faptul că Comisia Europeană a omis să inițieze o procedură oficială de investigare, în pofida unor dificultăți serioase, și a încălcat drepturile procedurale ale reclamantei.
5. Al cincilea motiv, prin care se invocă faptul că decizia a încălcat obligația de motivare care îi incumbă Comisiei.

(¹) Decizia (UE) a Comisiei Europene din 15 aprilie 2020 privind ajutorul de stat SA.56795 – Danemarca – Compensarea pagubelor cauzate Scandinavian Airlines de pandemia de COVID-19 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

Acțiune introdusă la 19 iunie 2020 – Ryanair/Comisia

(Cauza T-379/20)

(2020/C 255/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair DAC (Swords, Irlanda) (reprezentanți: E. Vahida, F. Laprévotte, S. Rating și I. Metaxas-Maranghidis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) a Comisiei Europene din 24 aprilie 2020 privind ajutorul de stat SA.57061 (¹) și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Reclamanta a solicitat de asemenea ca acțiunea sa să fie judecată potrivit procedurii accelerate prevăzute la articolul 23a din Statutul Curții de Justiție.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive, care sunt similare celor invocate în cauza T-378/20, *Ryanair/Commission*.

(¹) Decizia (UE) a Comisiei Europene din 24 aprilie 2020 privind ajutorul de stat SA.57061 – Suedia – Compensarea pagubelor cauzate Scandinavian Airlines de pandemia de COVID-19 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO